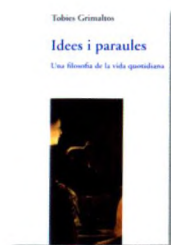

Al sud de l'Ebre ha sorgit un nou Espinàs

Lluís Bonada

Idees i paraules. Una filosofia de la vida quotidiana

TOBIES GRIMALTOS

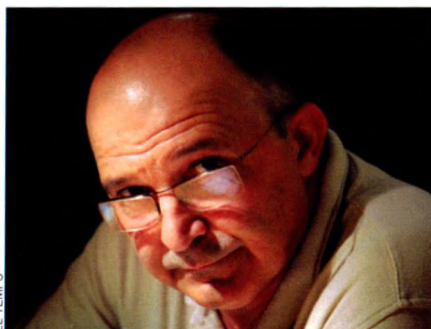
PUV. València, 2009.

154 pàgines / 12 euros

Esperem que els responsables de les modèliques Publicacions de la Universitat de València recuperin l'enteniment i no tornin a imposar als seus autors títols tan ridículs i desafortunats com aquest d'*Idees i paraules* —el que vindria a continuació, en aquesta línia, seria *Paraula i pensament*—, i esperem, també que el lector obri el llibre, malgrat que el títol ho desaconselli. Amb la lectura d'un dels articles en tindrà prou per veure que no hi trobarà un

autor que li vol vendre grans idees ni jugar amb les paraules. I això és molt d'agrair, sobretot venint d'un filòsof. (Per què els filòsofs han de justificar a cada moment que són filòsofs?)

El llibre és un aplec de textos. Així els anomena l'autor, i també l'editor. Però, fet i fet, són articles, i tan periodístics com els que escriu Josep M. Espinàs,

EL TEMPS

Tobies Grimaltos

amb el qual es produeix una coincidència, formal i moral, sorprenent, sobretot si pensem que provenen de camps diferents: Grimaltos de la filosofia i Espinàs de la literatura. Per raons biogràfiques, el professor universitari de filosofia s'hauria d'acostar més aviat a un Terribras, però no, és pastat al mestre Espinàs. Repeteixo: sorprenent!

I ja que hem parlat de mals títols, hem de dir que aquest llibre tan mal titulat és un catàleg extraordinari de grans títols, els de cada text. El catàleg està constituït per títols que, per no caure en la monotonia ni ser previsibles, corresponen a diferents estils. Des dels més senzills i mínimament indicatius —“Egòlatres”, “Esmorzar”, “De noms”, “Por”— fins als que plantegen la qüestions i temes de forma més directa i concreta, ja sigui a través de preguntes o de judicis, com són aquests: “Per què anem als cementiris?”, “Intel·lectuals?”, “Passions mediocres”, “L'escepticisme necessari”. Tots tenen la virtut de provocar la curiositat del lector, de ser inquietants. El lector renunciarà a veure, per exemple, què s'amaga en un article que es diu “Virtut i responsabilitat”?

Les idees d'un gran periodista econòmic del XIX

Allò que es veu i allò que no es veu

FRÉDÉRIC BASTIAT

Traducció de Jaume Ortola. Riurau Editors. Barcelona, 2009. 74 pàgines / 10 euros

Frédéric Bastiat (1801-1850) va ser un economista, polític i escriptor francès. Si bé no va bastir una obra acadèmica, la seua tasca divulgativa, reflectida en múltiples assaigs i pamflets, fou extraordinària. Ha estat considerat “el periodista econòmic més brillant que mai hi haja hagut”. *Allò que es veu i allò que no es veu* resumeix les seues idees principals. Un eficaç antídoto contra moltes de les fal·làcies que dominen el discurs polític i econòmic.

Les nostres arrels culturals musicals

Des del meu balcó. Bastint la nostra identitat

ANTONI MARTORELL
MIRALLES

Edicions UIB. Palma de Mallorca, 2008.
336 pàgines / 25 euros

Pregonament enamorat de la cultura popular, particularment del folklore musical balear, el músic Antoni Martorell ve a testimoniar-nos que de tot això n'ha fet una senyera gloriosa d'identitat històrica, que implica un compromís seriós de defensa i d'estudi d'aquest patrimoni. Aquestes pàgines destil·len predilecció i sentiment, però molt particularment conviden apassionadament els lectors a estimar, escorcollar i aprofundir aquest tresor ètnic nostrat.

Llegenda, passat i present, units en el plaer eròtic

Desig de paraules

JOSEFINA LLAURADÓ

Barcelona, 2009.
158 pàgines / 18 euros

Júlia i el seu marit es traslladen a viure a una antiga torre familiar uns mesos després d'haver encetat la seva relació. Endreçant la casa, ella troba un volum sobre Tristany i Isolda que decideix rellegir i amb el qual comença a bressar la seva passió. Però és el descobriment d'unes cartes antigues allò que desperta els desitjos més profunds de la parella, els jocs eròtics de la qual estaran estretament lligats a aquesta correspondència íntima escrita per la besàvia del marit.